

CESARE LOMBROSO **Biologie și criminologie**

Cesare Lombroso s-a născut în anul 1835, în Italia, la Veneția. El a studiat medicina și s-a specializat în psihiatrie. A funcționat ca profesor universitar de medicină legală la Universitatea din Torino. Este teoreticianul cel mai reprezentativ în ceea ce privește orientarea biologică în teoriile cauzalității în criminologie, care a făcut din ideea tipului fizic criminal o cauză a crimei. Teoria sa susținea că, în esență, **caracteristicile fizice ale individului erau indicatorii de baza ai degenerării și inadaptării.**

Pentru Lombroso, fără a exclude influența factorilor sociali și fizici, ereditatea, din punctul de vedere al influenței ei asupra criminalității, a avut o mare importanță, deoarece a considerat actul criminal ca o fatalitate ereditară. Cu alte cuvinte, criminalul semăna cu strămoșii săi criminali, căroro le-a păstrat caracteristicile fizice, arătând că stigmatul strămoșilor se transmite prin generații, criminalul fiind înăscut. Aceste caracteristici despre care se credea că ar indica tipul atavistic pentru o persoană ce ar putea deveni criminal, erau următoarele:

- devieri în mărimea capului sau a formei acestuia;
- asimetria feței;
- dimensiuni excesive ale fălcilor și ale pomeților;
- defectele particulare ale ochilor;
- urechi de dimensiuni neobișnuite sau, în unele cazuri, foarte mici sau depărtate de cap, asemenea urechilor unui cimpanzeu;
- nas strâmb, în vânt sau turtit, acvilin sau cioc de pasăre;
- buze cărnoase umflate;
- obraji buhăiți ca aceia ai unor animale;
- specificități ale cerului gurii cum ar fi un omușor mare sau o serie de umflături și denivelări asemenea acelor existente la unele reptile care au cerul gurii despăcat;
- dentiție anormală;
- bărbie proeminentă sau excesiv de lungă, scurtă sau turtită asemenea maimuțelor;
- abundența, varietatea și precocitatea zbârciturilor;
- anomaliile părului marcate prin caracteristici specifice sexului opus;
- defecte ale toracelui, cum ar fi prea multe sau prea puține coaste sau mai mulți sâni;
- inversiunea caracteristicilor sexuale sau a organelor genitale;
- lungimea excesivă a brațelor;
- mai multe degete la mâini sau la picioare;
- asimetria craniului.

Din examinarea a 383 criminali italieni, Lombroso a stabilit că 21% prezintă o asemenea anomalie, în timp ce 43% au 5 sau chiar mai multe. Plecând de la această constatare, Lombroso a afirmat că prezența a 5 sau mai multe anomalii ne indică faptul că individul este "criminal născut"(natural born killer).

Lombroso a adus în susținerea teoriei sale probe clinice elocvente despre influența zestrei genetice asupra criminalității. În închisoarea de la Pavia a găsit un copil având un prognatism enorm, păr stufos, fizionomie feminină și strabism, acesta comițând un asasinat la vârsta de 12 ani, apoi a fost condamnat de 6 ori pentru furt; doi frați ai lui erau hoți, mama lui gazdă de hoți, iar două surori prostituate.

1. Corday.

2. Orsini.

3. Michailoff.

4. Petrowskaja.

5. Sassulich.

6. Ossinski.

7. Solowief.

8. Uddolina.

9. Antonoff.

10. Myskine.

11. Uhanoba.

12. Vilaschenow.

13. Ieliaboff.

14. Hofmann.

15. Nobiling.

16. Oliva.

17. Mirabeau.

18. Bakounine.

19. Tschernyschewsky.

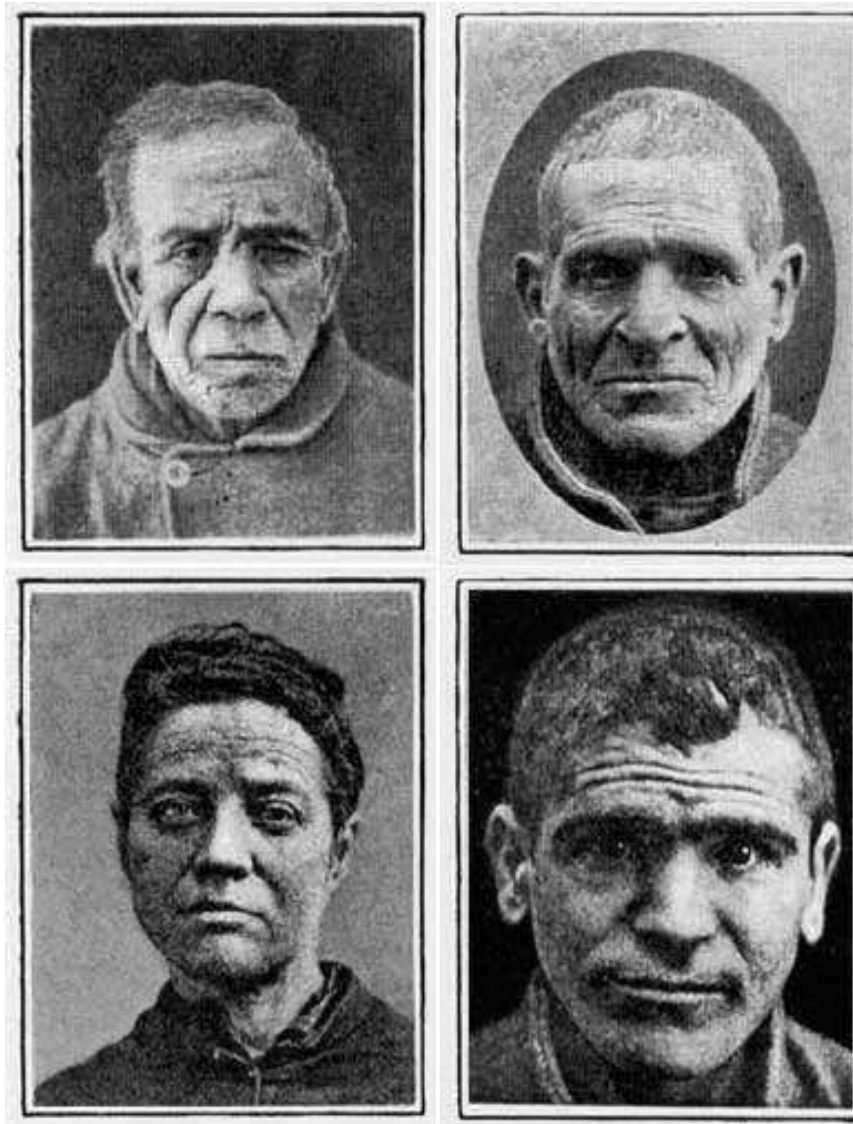
20. Ferré.

RÉVOLUTIONNAIRES ET CRIMINELS POLITIQUES PAR PASSION.

De altfel, Lombroso, „într-o dimineață rece și cenușie de noiembrie”, în timp ce observa oasele unui criminal notoriu care a murit în închisoare, nota: „Acest bărbat deținea o așa extraordinară agilitate, că este știut că escalada înălțimile munților, purtând o oaie pe umerii lui. Obrăznicia sa cinică a fost așa de mare că se lăuda

deschis cu crimele sale. La moartea sa (...) am fost desemnat să fac autopsia, și în craniul deschis am găsit un punct slab ca la animalele inferioare”.

“Aceasta n-a fost nici măcar o idee, ci o revelație. La vederea aceluia craniu, dintr-o dată m-am luminat ca un mare avion sub un cer înflăcărat, problema naturii criminalului (...) o ființă atavistă care reproduce în propria persoană instinctele feroce ale unui om primitiv”.

Femeia criminal, conform lui Lombroso, este diferită de barbatul criminal:

“Am văzut de asemenea că femeile au multe lucruri în comun cu copiii, că simțul lor moral e diferit; sunt răzbunătoare, geloase, cu înclinație spre o răzbunare de o cruzime aparte (...). Când o activitate morbidă a centrelor psihice intensifică calitățile rele dintr-o femeie (...), este clar ca trăsăturile semicriminale ale unei femei normale o pot transforma într-o femeie criminală mai teribilă decât orice bărbat. Femeia criminală este consecvent un monstru. Cealaltă parte a ei este ținută în limitele virtuților, din cauze diferite, precum maternitatea, credința, slăbiciunile, și când aceste influențe contrare dau greș și o femeie comite o crimă, putem concluziona că răutățile dintr-o femeie trebuie să fi fost enorme până când să triumfe asupra atât de multor obstacole”.

De asemenea, Lombroso are o opinie proprie în ceea ce privește rasele arătând că, indiferent de originea și natura lor, ele au caractere particulare, temperament, aptitudini, însușiri, vicii particulare, de care țin în mod firesc și manifestările și comportamentul lor. Ca urmare, nici caracterul, însușirile, particularitatea actelor criminale nu pot fi independente de trăsăturile definitorii fiecărei rase în parte. Există astfel o corelație între rasă și criminalitate și mai ales între rasă și specificul actelor criminale. O rasă poate avea o tendință îndreptată împotriva persoanelor, alta împotriva bunurilor personale.

La infractorul “născut criminal”, Lombroso a adăugat două categorii: **criminalii nebuni** și **criminoloizii**.

Criminalii nebuni nu sunt de la naștere, ei devin criminali ca rezultat al unor schimbări din mintea lor, care se **întrepătrund cu abilitatea lor de a distinge între bine și rău.**

Criminoloizii alcătuiesc un grup ambiguu care include criminali obișnuiți, pasionali și alte diverse tipuri.

Lombroso mai arăta că cercetarea sa s-a efectuat în condiții improprii, nebeneficiind de mijloace oficiale de cercetare.

Majoritatea oamenilor de știință nu au împărtășit entuziasmul și nici punctul de vedere al lui Lombroso. Munca lui a fost întreținută mai mult de critici decât de susțineri. Teoria conform căreia criminalii locuiesc pe treapta cea mai de jos a scalei evoluției nu a prezentat interes pentru cercetarea științifică.

Dar faptul că Lombroso a studiat viața și moartea a mii de prizonieri și a comparat aceste studii cu acelea obținute de la grupurile de control, în căutarea sa pentru determinarea crimei a schimbat natura întrebărilor puse de generațiile de învățați care i-au urmat.

La moartea sa, în anul 1909, conform scopurilor sale din viață, Lombroso și-a donat corpul unui laborator de medicină legală, iar creierul - Institutului de Anatomie al Universității din Torino, unde pentru mulți ani părintele criminologiei empirice a îmbrățișat determinismul biologic.

Sabin Alexandrescu

BIBLIOGRAFIE

- **Omul delincvent - Cesare Lombroso - Torino, 1889 ;**
- **Tratat de Psihiatrie – Oxford, 1990 ;**
- **Criminologie – conf. univ. dr. Florin Sandu, 2003.**